

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții – I.S.C.

Analizând proiectul de Lege pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții – I.S.C., transmisă de Secretarul General al Guvernului cu adresa nr.157 din 26.05.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D426/26.05.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect de lege are ca obiect de reglementare modificarea Ordonanței Guvernului nr.63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții – I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr.707/2001, cu modificările și completările ulterioare, în scopul eliminării inspectoratelor regionale în construcții din structura organizatorică a I.S.C., atribuțiile aferente acestora fiind preluate și exercitate de către structurile organizatorice din cadrul inspectoratelor județene în construcții, respectiv din cadrul Inspectoratului în Construcții al Municipiului București.

Prin conținutul său, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile **art.73 alin.(3) lit.j) și p)** din Constituție, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

De asemenea, dacă preluarea sediilor utilizate de inspectoratele regionale în construcții, prevăzută la art.II alin.(7) din proiect, presupune schimbarea titularului unui drept de administrare sau folosință gratuită a unui **imobil - bun proprietate publică**, devin incidente și **prevederile art.136 alin.(4)** din Constituție.

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. La **art.I pct.2** referitor la **art.7 alin.(1)**, semnalăm că atribuțiile generale și specifice ale Inspectoratului de Stat în Construcții - I.S.C., instituție publică cu personalitate juridică, trebuie prevăzute chiar în actul normativ de înființare a acestuia, adică introduse printr-un act normativ modificator de rangul legii (chiar prin prezentul proiect), deoarece printr-un act normativ secundar - hotărârea Guvernului - este posibilă doar dezvoltarea sau detalierea soluțiilor cuprinse în normele primare.

4. La **art.II alin.(1)**, semnalăm *lipsa de predictibilitate* a normei și deci încălcarea **art.1 alin.(5) din Constituție**, în ceea ce privește preluarea și reîncadrarea personalului inspectoratelor regionale în construcții la inspectoratele județene în construcții, respectiv al municipiului București și în aparatul central al Inspectoratului de Stat în Construcții - I.S.C, deoarece prezentul proiect va intra în vigoare la 3 zile de la publicare, deci preluarea și reîncadrarea personalului se va face exact în momentul intrării în vigoare a legii.

Pe de altă parte, sintagma „în limita numărului de posturi aprobat, în condițiile legii” este *imprecisă*, dar din coroborarea cu norma propusă la **art.I pct.2 referitor la art.7 alin.(1)** din Ordonanța Guvernului nr.63/2001, rezultă că numărul de posturi se va stabili ulterior intrării în vigoare a legii, prin hotărârea Guvernului, al cărei proiect, conform **art.II alin.(2)** se va supune spre aprobare în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

În aceste condiții, statutul personalului care va fi preluat și reîncadrat este **incert, nefiind sigur când și dacă întreg personalul actual al inspectoratelor regionale în construcții va fi reîncadrat la inspectoratele județene în construcții, respectiv al municipiului București și în aparatul central al Inspectoratului de Stat în Construcții.**

În plus, procedura preluării și criteriile de repartizare/selectare a personalului inspectoratelor regionale în construcții trebuie stabilite tot prin prezentul proiect, adică printr-un act normativ de rangul legii, deoarece preluarea și reîncadrarea constituie modificări ale raportului de muncă, respectiv de serviciu al personalului (fie salariat, fie având calitatea de funcționar public), iar actuala încadrare a personalului s-a realizat prin transfer, printr-o normă de rangul legii – **art.6 alin.(1)** din Ordonanța Guvernului nr.63/2001.

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

Mai mult decât atât, aspectele legate de modificarea raportului de muncă, respectiv de serviciu al personalului bugetar au ca sediu al materiei, Codul muncii, respectiv Codul administrativ, iar **modificarea/încetarea raportului de muncă/de serviciu nu poate fi dispusă printr-o prevedere incompletă a legii a cărei aplicare este condiționată de stabilirea numărului de posturi printr-o hotărâre a Guvernului.**

Prin urmare, este necesară revederea integrală a textului, precum și a trimiterilor ulterioare la acest alineat.

5. La **art.II alin.(3)**, de asemenea textul *este lipsit de predictibilitate*, urmând să genereze dubii în interpretare, prin folosirea sintagmei „Aplicarea procedurilor legale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ”, fiind necesară indicarea dispozițiilor vizate din Codul administrativ care se referă la respectivele proceduri.

În plus, lipsa de predictibilitate se aplică și în privința momentului aplicării respectivelor „proceduri”, adică a preluării și reîncadrării personalului, deoarece prin formularea „se realizează **în termen de minimum 30 de zile** de la data intrării în vigoare a hotărârii menționate la alin.(2)”, se stabilește doar faptul că acest moment nu poate fi mai devreme de 30 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii, însă **este necesară și stabilirea termenului maxim** în care se va realiza preluarea personalului.

6. Referitor la îndeplinirea condițiilor de *previzibilitate, predictibilitate și claritate* de către actele normative, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr.1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, *de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii* (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr.903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.584 din 17 august 2010, și Decizia

Curții Constituționale nr.743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.579 din 16 august 2011).

Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri, statuând și că *„respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție”*.

Referitor la aceste aspecte, instanța de contencios constituțional a arătat, prin **Decizia nr.196/2013**, că: *„Soluțiile preconizate de un act normativ nu trebuie aplicate în mod aleatoriu, legiuitorul fiind obligat să stabilească condiții, modalități și criterii clare și precise”*.

Așadar, cu privire la textele preconizate la **art.I alin.(1)-(3)**, apreciem că soluțiile legislative propuse pot crea dificultăți în aplicarea normelor propuse, făcându-le chiar inaplicabile pe unele dintre acestea.

7. Mai mult decât atât, la **art.II alin.(4)**, semnalăm că norma este incompletă, deoarece nu se prevede cu ce titlu se preiau „Arhiva, orice alte bunuri și lucrări înregistrate la inspectoratelor regionale în construcții”, fiind necesară precizarea acestui aspect.

8. La **art.II alin.(5)**, textul este lipsit de predictibilitate sub aspectul sintagmei „procedurile aflate în derulare la nivelul inspectoratelor regionale în construcții”, dat fiind că actul de bază nu prevede proceduri care pot fi realizate de aceste inspectorate.

Prin urmare, este necesară fie reconsiderarea terminologiei, fie inserarea unei trimiteri la actul normativ care prevede asemenea proceduri.

9. La **art.II alin.(7)**, semnalăm caracterul incomplet al normei, dat fiind că nu se prevede **cu ce titlu se preiau imobilele** care constituie sedii utilizate în prezent de inspectoratele regionale în construcții.

În altă ordine de idei, este necesară reformularea textului, întrucât, potrivit art.1 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.63/2001, inspectoratele regionale în construcții și inspectoratele județene în construcții sunt **unități fără personalitate juridică**, deci nu pot fi subiecte de drept, adică titulare de drepturi și obligații, inclusiv titulare ale unui eventual drept de folosință a unui imobil.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr.376/27.05.2021

CONFORM CU
ORIGINALUL